

иѣ-тѣ, и отива надалечъ доръ до мѣсто-
то, названо Кѣтилонъ, и до вѣрѣгове тѣ на
Смолѣнно-то езеро, съ кандилницѣ въ рѣ-
кѣ си; нѣ кога-то видѣ, че угаснали-тѣ
въглени, не съ запальватъ, и негово-то же-
ланіе неиспълнено, повръща съ назадъ, и
като приближи до пещерѣ-тѣ, о чудо! кан-
дилница-та съ задими съ благоуханіе, и въ-
глени-тѣ пламнахъ. Тогава Свѣтый по-
зна, че това е мѣсто-то, дѣто е благово-
лялъ Богъ да стане оутѣль. Наскоро дѣло
то съ захвана и, съ помощъ-тѣ вѣшнаго,
въ малко вѣрма всичко съ исправи и натѣ-
кми; освѣтъ това прѣп. Теодосіи, направи
страннопріемници и колници, особно за ка-
лѣгеры, особно за вѣлци, а отдѣлно за
успокоеніе на устарѣлы-тѣ въ тѣрѣдове; по-
слѣ той оухождаше да нагѣдка и оныѣ,
кои-то живѣлахъ наоколо изъ горы и до-
лины, грижаше съ за тѣхъ и ги нагѣдва-
ше отеческы. На кѣсо да речемъ: той вѣ-
ше за всякого оуце пристанище, оуцѣй домъ
и оуца врачевница за колнавы-тѣ. Нѣкоѣ
си крѣвоточива жена, коѣ-то привѣгна до
С-го, оздраве; дрѣга жена, коѣ-то въ рѣж-